

**Uttalelse vedr. Jana Pivnickovas hovedoppgave EPISTEMISK MODALITET I NORSK,
MED SÆRLIG VEKT PÅ MODALE VERB OG KORTE MODALE ADVERB.**

Hovedoppgaven er på i alt 65 sider inkl. vedlegg og er inndelt på denne måten:

1. En innledning der kandidaten diskuterer modalitet i generell forstand (epistemisk/deontisk), opplegget for avhandlingen og modalitetsfenomenet i fremmedspråksopplæringen (forholdet tsjekkisk-norsk).
2. Hoveddelen i oppgaven kalt "modalitet", der kandidaten diskuterer og problematiserer termen "modalitet" og videre demonstrerer og drøfter bruken av modale partikler og adverb i den første delen og modale verb i den andre.
3. En "praktisk analyse"-del, der bruken av modalitet diskuteres i forhold til skriftlig og muntlig fremstilling.
4. En avslutning, der konklusjoner trekkes.

Oppgaven er velstrukturert og fundert på bruken av direkte materiale fra norske korpuser (Aksis mfl). Dette gir oppgaven større faglig tyngde. Og materialet blir drøftet i ulike grafiske og verbale fremstillinger i del 3 med påfølgende konklusjon.

Der kommer det frem at bruken av modale adverb er langt hyppigere i tale enn i skrift, og at fordelingen av adverbene er noe situasjonsbestemt og avhengig av brukerens personlige uttrykksform. Videre konkluderes det med at bruken av modale verb er mer deontisk i skrift enn i tale, hvilket tilsier at skriftspråket har et mer direkte og målrettet kommunikasjonsbudskap enn talespråket.

At det norske korpusmaterialet hele tiden blir jamført med tsjekkisk uttrykksmåte, viser at kandidaten har dybdeforståelse av problemene som knytter seg til forskjellen mellom norske og tsjekkiske modalitetsuttrykk. Ikke minst gjelder det bruken av "skulle".

Av innvendinger kan nevnes at når kandidaten skriver om "den nye ordklasseinndelingen", så er Språkrådets og Utdanningsdirektoratets linje (2006) at ordklassen adverb fortsatt skal hete adverb (hovedoppg. side 12). (Sensoren har ikke tilgang til Kulbrandstads "Språkets mønstre", som det vises til.) Noe av drøftingen av adverbene kan ellers synes litt på siden av det oppgaven er rettet mot. Det gjelder også enkeltordene, som "da", der vel bare del IV side 24 er relevant i forhold til epistemisk modalitet. På den andre siden gir den totale fremstillingen et inntrykk av en velfundert bakgrunn for å kunne trekke konklusjoner.

Litteraturhenvisningen er fortløpende og eksemplarisk.

Den språklige fremstillingen er ellers på god smidig norsk uten den tunge og misforstått akademiske "tsjekkisk-norsken" som dessverre ofte preger hovedoppgaver skrevet av tsjekkiske norskstudierende.

At tastefeil og enkelte formelle og stilistiske språkfeil likevel finnes her og der, har mindre å bety.

Praha den 13.9.06

Thor Henrik Svevad
Lektor cand. philol.

